

"TIẾNG VIỆT MIỀN NAM"

Bàng Bá Lân
(cựu học sinh Bưởi)

Ôi! Tiếng Việt miền Nam!
Nghe sao mà âu yếm,
Giọng ngân dài lưu luyến
Cho lòng ta thương vương.
Ôi, thương ai em thương thiết là thương!
Em, cô gái Đồng Nai tình cởi mở
Từ quen em nắng vàng thêm rực rỡ,
Dừa thêm xanh và vú sữa thêm ngon.
Lời em thơm như măng-cụt no tròn
Giọng em ngọt như xoài vừa chín tới.
Những chữ S ngân dài như gió thổi,
Chữ C, G nghe đọc lổn mà yêu.
Giọng TR trong trẻo đúng bao nhiêu,
Và "anh" nữa, ôi tiếng "anh" nũng nịu:
"Mong ăn mãi! Nhớ ăn hoài! Ăn có hiểu?
Em thương ăn quá xá là thương!"
Lời em ngon như có mật có đường,
Ta sung sướng gần em nghe giọng nói.

- "Hãy nói nữa! Nói nhiều đi em hỡi!
Qua không cần hiểu ý chỉ cần nghe
Giọng nói du dương, âu yếm, đê mê
Như nhạc sóng của Đồng Nai, sông Cửu!"
Nhưng em bỗng ngừng im. Em nũng nịu :
- " Nói đi ăn, nghe giọng Bắc em thương!"
Cầm tay em say ngắm cặp môi hường
Lòng tràn ngập niềm mến thương đầm thắm.
Ôi, Nam Bắc dù xa nhau vạn dặm
Vẫn cùng chung tiếng mẹ, vẫn quê cha.
Gặp nhau đây trong nắng lửa chan hoà
Hai giọng nói cùng đồng ca hợp tấu.
Hai huyết quản vẫn cùng chung giọt máu
Hai tâm hồn hoà hợp cảm thông nhau
Tiếng Việt miền Nam, giọng nói nhiệm màu.
Có phép lạ khiến tình ta lưu luyến.
Em ! cô gái miền Nam ta thương mến!
Muốn gần em, gần mãi, để nghe em!

(Vào Thu, 1962)